

NHỚ CHÙA

NHẠC : VÕ TÁ HÂN
THƠ : HUYỀN KHÔNG

Nhẹ nhàng

Từ thuở ra đi vắng bóng chùa Đường đời đã nhọc chuyện hơn thua

Trong tôi bừng dậy niềm chua xót Xao xuyến mơ về lại cảnh xưa

Thấp thoáng đâu đây cảnh tượng làng Có con đường đỏ chạy lang thang

Có hàng tre gọi hồn sông núi Im lặng chùa tôi ngập nắng vàng

Có những cây mai sống trọn đời Bên hàng tùng bách vẫn xanh tươi

Nhìn lên phảng phất hương trầm tỏa Đức Phật từ bi miệng mỉm cười

Tôi nhớ làm sao những buổi chiều Lời kinh giải thoát vọng cao siêu

